

Линьте, римовані стріли

Микола Руденко

Линьте, римовані стріли,
В далеч Нової Епохи.
Тих, кому все зрозуміло,
Я не шаную нітрохи.

Їх вікова обережність
Вчила тихенько жити.
Що їм ота Безмежність?
З неї штанів не пошити.

Ані загнать у ворота,
Ані стовкти у ступі,
Ані покласти в рота,
Ані зварити в супі...

Зрілих думок незалежність —
Це підозрілі мотиви.
Вжитись душею в Безмежність
Ще не було директиви.

Скажуть такому: Бога
Слід вшанувати дарами,—
В кров розбиваючи ноги,
Він побіжить до храму.

Тіло зневаживши тлінне,
Рай занебесний вподоба —
І упаде на коліна,
І набиватиме лоба.

І на причілку дому
Хрестик поставить невміло...
Знову йому, як нікому,
Буде усе зрозуміло.